

Regionalizare si globalizare

Regionalizarea

Fenomenul regionalizarii desemneaza tendinta de a vedea statele apartinand aceleiasi regiuni geografice apropiindu-se din punct de vedere economic si/sau politic. Pana in prezent, motivatia a fost, in primul rand, economica si aceasta a fost transpusa in practica prin adoptarea si inmultirea, treptata, de acorduri regionale, mai intai comerciale, apoi si de alta natura.

Gruparea regionala a mai multor state a dus la formarea asa-numitelor blocuri regionale, ceea ce sugereaza ideea de coeziune, de unitate si solidaritate.

Exista mai multe tipuri de uniuni/blocuri regionale, de la cea mai simpla, *zona de liber schimb*, la cea mai integrata si complexa, *uniunea economica*.

In *zonele de liber schimb* sunt eliminate taxele vamale si restrictiile cantitative privind produsele comercializate pe ansamblul arealelor lor. Din aceasta categorie fac parte: NAFTA(Acordul de Liber Schimb Nord-American), ASEAN(Asociatia Natiunilor din Asia de Sud-Est), APEC(Forumul de Cooperare Economica Asia-Pacific), AELS(Asociatia Europeana a Liberului Schimb), CEFTA(Acordul de Liber Schimb din Europa Centrala) s.a.

Uniunea economica reprezinta tipul cel mai integrat, presupunand, pe langa libera circulatie a persoanelor, a bunurilor, a serviciilor si a capitalului, si existenta politicilor macroeconomice comune.

Unica grupare regionala de acest fel este UNIUNEA EUROPEANA, care a inceput ca o piata comuna a carbunelui si otelului (1951) si a continuat ca o piata comuna in toate domeniile liberei circulatii(1957, Comunitatea Economica Europeana). Din 1992 are actuala denumire, realizand ulterior uniunea vamala si monetara, iar in prezent are ca obiectiv uniunea politica si o politica externa de securitate comuna.

Globalizarea

Globalizarea este procesul de largire, adancire si accelerare a interconectarilor la scara mondiala in toate aspectele vietii social-economice contemporane. Asadar nu numai in domeniul economic, cum a fost multa vreme perceputa, ci si in cele social, politic, tehnologic si cultural.

Principalele aspecte ale vietii social-economice care reflecta procesul de globalizare sunt:

Natura globala a stiintei si tehnologiei: chiar daca sursele principale ale progresului tehnic sunt tarile dezvoltate, cercetarea se bazeaza pe resursele globale din toata lumea;

Marketingul global: strategia firmelor tinde sa promoveze marci universale, cultura publicitatii devenind o adevarata industrie;

Sistemul financiar mondial: institutiile bancare, agentii ale pietei de capital, organismele financiare internationale formeaza o adevarata retea;

Gradul atins de infrastructura de comunicatii, mai ales prin mass-media, care a dobandit acoperire la scara planetara si instituirea unei retele globale de transmitere/receptare a informatiilor.